

Lisää todistuksia Jeesuksesta

”Ja kun minut korotetaan maasta, minä vedän kaikki luokseni.” (Joh. 12:32.)

Avaintekstit:

Joh. 3:25–36;
Joh. 1:32–36;
Dan. 7:18;
Joh. 6:51–71;
Joh. 5:36–38;
Joh. 7:37–8:1.

Jeesus ei pelkästään sano hämmästyttäviä asioita koskien häntä itseään tai siitä, kuka hän on, kuka hänet lähetti tai mistä hän tuli. Hän myös *osoitti* teke millään ihmeillä ja tunnusteoilla, kuka hän on. Jotkut todistavatkin avoimesti Jeesuksesta: ”Tokkopa Messias tullessaan tekee useampia tunnustekoja kuin tämä on jo tehnyt.” (Joh. 7:31.)

Jeesus todisti sanansa teoillaan, jotka vahvistivat niiden olevan totta.

Kun tapahtumat etenevät, kansan keskuudessa alkaa esiintyä jakaantumista. Miehen parantaminen Betesdan lammikolla herättää joidenkin johtajien vihan. Kapernaumissa 5 000 ihmisen ruokkimisen jälkeen käyty keskustelu johtaa siihen, että kansanjoukot hylkäävät Jeesuksen. Lasaruksen kuolleista herättäminen synnyttää joissakin uskoa, mutta toisissa vihamielisyyttä, joka johtaa Jeesuksen oikeuden eteen ja teloitukseen.

Tällä viikolla tarkastellaan joitakin henkilöitä, jotka todistivat Jeesuksesta. Jo kaisessa tapauksessa tulee ilmi joitakin näkökulmia siihen, kuka Jeesus todella on, ja yhdessä ne auttavat syvemmin näkemään Jeesuksen Messiaana.

9.11. Rukousviikon uhrilahja
Tämä tutkistelu on sapatiksi 9.11.2024

**HENKILÖ-
KOHTAINEN
NÖYRYYS:
JOHANNES
KASTAJA
TODISTAA
UUELLEEN**

Tutkistelussa 2 kuvattiin, miten Johannes Kastajan todistus toi ensimmäiset opetuslapset - Andreaksen ja Johanneksen, Pietarin, Filippuksen ja Natanaelin - Jeesuksen luo. Voisi olettaa, että Johannes Kastaja ei olisi enää mukana tapahtumissa annettuaan todistuksensa. Hän kuitenkin esiintyy uudelleen useita kertoja Johanneksen evankeliumissa.

Lue Joh. 3:25-36. Miten Johannes Kastaja vertaa itseään Jeesukseen?

Johannes Kastajan opetuslasten ja erään juutalaisen välillä syntyi kiista puhdistautumisesta, todennäköisesti kysymys koski kasteen pätevyyttä (vrt. Mark. 1:4, 5). Mielenkiintoista - kun Johanneksen opetuslapset tulevat tämän luo, epäilemättä ratkaistakseen edellisen kysymyksen, he puhuvat Jeesuksesta ja sanovat: "- - nyt on ruvennut kastamaan myös se mies - -. Kaikki menevät hänen luokseen." (Joh. 3:26.) Ei ole vaikea lukea rivien välistä: he ovat Jeesukselle kateellisia - kateellisiä mestarinsa sekä itsensä vuoksi.

Johannes Kastajan olisi ollut aivan liian helppoa olla myös mustasukkainen, mutta hän ei ole, koska hän tietää oman tehtävänsä. Sen sijaan hän muistuttaa opetuslapsilleen, ettei hän koskaan väittänyt olevansa Kristus. Päinvastoin: Johannes tuli ohjaamaan ihmiset kohti totuutta, valmistamaan tietä Kristukselle, todistamaan hänestä (Joh. 1:6-8).

Johannes Kastaja käyttää kuvausta häistä kutsuen itseään *sulhasen ystäväksi* ja Jeesusta *sulhaseksi*. *Morsian* olisi Jumalan kansa (vrt. Hoos. 2:18-25; Jes. 62:1-5). Johanneksen todellisen suuruuden osoittavat hänen sanansa: "Hänen on tultava suuremmaksi, minun pienemmäksi." (Joh. 3:30.)

Jeesuksen ja Johanneksen välinen vertailu jatkuu Joh. 3:31-36 osoittaen Messiaan ylivertaisuuden edeltäjänsä nähden. Kun Johanneksen todistus viittaa Jeesukseen, korostuu jälleen ajatus todistajasta. Niillä, jotka ottavat todistuksen vastaan ja uskovat Jeesukseen, on ikuinen elämä. Niiden ylle, jotka eivät ota häntä vastaan, jää Jumalan viha. Jumala rakastaa maailmaa ja lähetti Poikansa lunastamaan sen (Joh. 3:16, 17). Ne, jotka kieltäytyvät tarjotusta lahjasta, joutuvat maksamaan rangaistuksen synneistään ikuisella kuolemalla.

Miten voimme oppia olemaan nöyriä sekä Jumalan että ihmisten edessä? Mitä voimme oppia Johanneksen esimerkistä henkilökohtaisesta nöyryydestä?

UUSI YMMÄRRYS MESSIAASTA

Lue Joh. 1:32-36. Mitä sellaista Johannes Kastaja sanoo Jeesuksesta, jota ihmiset eivät osanneet ajatella kauan odotetusta Messiaasta?

Juutalaiset odottivat Messiaasta, joka vapauttaisi heidät Rooman vallan alta. Pitkään sorron alla olleet juutalaiset uskoivat, että Messias ei ainoastaan kukistaisi Roomaa, vaan myös perustaisi heistä suuren ja mahtavan kansakunnan. Suurin osa ihmisistä ymmärsi todennäköisesti väärin Johanneksen sanat, joissa hän kutsui Jeesusta ”Jumalan Karitsaksi”, vaikkakin ne viittasivat suoraan Jeesuksen sovitusuhriin. Voi olla, etteivät he ymmärtäneet, mistä hän puhui.

Näin ollen Johannes halusi evankeliumillaan muuttaa heidän käsityksensä Messiaasta, jotta he voisivat tunnistaa Jeesuksen olevan tulevaa kuningasta ja hänen tekojaan koskevien ennustusten täyttymys. Hän ei ollut tulossa poliittiseksi ja sotilaalliseksi johtajaksi, vaan antamaan itsensä uhriksi maailman syntien edestä. Se oli hänen tarkoituksensa. Vasta kaiken jälkeen, nykyisen ajan päätyttyä, tulee lopullinen valtakunta (ks. Dan. 7:18).

”Kun Johannes Jeesuksen kastetilaisuudessa ilmaisi hänen olevan Jumalan Karitsa, se toi uutta valoa Messiaan tehtävään. Profeetan mielessä olivat Jesajan sanat: ’Niinkuin karitsa, joka teuraaksi viedään’ (Jes. 53:7).” (4AO 107.)

Miten Johannes Kastaja tunnisti Jeesuksen Messiaaksi, olihan hän sanonut: ”Minäkään en tuntenut häntä – -.” (Joh. 1:31)? Vastaus on, että Johannes Kastajan lähettänyt Herra oli aiemmin sanonut hänelle: ”’Se, jonka päälle näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, kastaa Pyhällä Hengellä.’ Minä olen sen nähnyt ja todistan, että tämä mies on Jumalan Poika.” (Joh. 1:33, 34.) Toisin sanoen Jumala ilmoitti Johannekselle Jeesuksen olevan Messias.

”Kristus on Jumalan voima ja Jumalan viisaus.” (1. Kor. 1:24.) Jumala itse vakuuttaa Henkensä kautta, että Jeesus on Kristus. Tämä teema esiintyy usein Johanneksen evankeliumissa. Pelastus ei löydy maallisen filosofian, tieteen tai korkean koulutuksen kautta. Sen ymmärtää Jeesukselle antautunut ja uskollinen sydän, jolle Jumala sen ilmoittaa.

Kuinka voisimme tietää totuuden Jeesuksesta sovitusuhriamme, ellei sitä olisi ilmaistu meille? Miksi Raamatun tunteminen on niin tärkeää?

HYVÄKSY- MINEN JA HYLKÄÄ- MINEN

Toisessa tutkistelussa käsiteltiin Johanneksen evankeliumin 6. luvussa olevaa 5 000 ihmisen ruokkimisihmettä, mutta silloin ei käsitelty kertomuksen viimeistä osaa, jota tutkitaan nyt.

Lue Joh. 6:51-71. Mitä sellaista Jeesus sanoi, jota ihmisten oli vaikea hyväksyä?

Koska Jeesus oli juuri ihmeellisesti ruokkinut ihmiset, kansa oli valmis kruunaamaan hänet kuninkaaksi (Joh. 6:1-15). Keskustellessaan myöhemmin heidän kanssaan Kapernaumin synagogassa Jeesus selittää heille ihmeen hengellisen merkityksen sanoen: "Minä olen elämän leipä." (Joh. 6:35.) Hän kertoo yksityiskohtaisemmin tämän leivän olevan hänen lihansa, jonka hän antaa, jotta maailma saisi elää (Joh. 6:51).

Tämä avasi kansanjoukon silmät ymmärtämään, ettei Jeesus olisikaan heidän maallinen kuninkaansa. Hän ei sopinut maallisen ajattelun muottiin. He kieltäytyivät kääntymyksestä, joka muuttaisi heidän ajattelutapansa niin, että he voisivat tunnistaa ja hyväksyä Jeesuksen Messiaaksi. Monet Jeesuksen opetuslapsista jättivät hänet tässä vaiheessa (Joh. 6:66).

Inhimillisessä mielessä tämän on täytynyt olla vaikeaa Jeesukselle. Yleisön hyväksyntä tuo mielihyvää. Kukapa ei haluaisi olla pidetty? Se, että monet ihmiset vetäytyvät ja kyseenalaistavat henkilön periaatteet, on luonnollisesti lannistavaa. Kun Jeesus näki väkijoukon lähtevän, hän kysyi lähimpiiriltään, niiltä kahdeltatoista, haluavatko hekin lähteä pois.

Silloin Pietari esittää hämmästyttävän tunnustuksensa, toisen todistuksen siitä, mitä Jeesuksella on ja kuka hän on. "Sinulla on ikuisen elämän sanat. Me uskomme ja tiedämme, että sinä olet Jumalan Pyhä." (Joh. 6:68, 69.)

Opetuslapset olivat olleet Jeesuksen kanssa parisen vuotta, matkustaneet hänen kanssaan, nähneet hänen tekemiään ihmeitä ja kuulleet hänen puheitaan. He tiesivät kokemuksesta, ettei kukaan ollut verrattavissa Jeesukseen. He olivat vakuuttuneita siitä, että vaikka jotkut tilanteet olivat epätavallisia, tämä mies oli Messias - riippumatta siitä, kuinka paljon he edelleen ymmärsivät väärin hänen maailmaan tulonsa merkityksen. Vasta Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeen he alkoivat ymmärtää, miksi Jeesus tuli maailmaan.

ISÄN TODISTUS

Johanneksen evankeliumi alkaa puhumalla *Sanasta (logos)*, joka on *Jumalan luona* eli Isän Jumalan luona (Joh. 1:1). Kun Sana tuli lihaksi, Henki todisti Jeesuksesta jääden hänen päälleen tämän kasteessa (Joh. 1:32-34). Isä todistaa Jeesuksesta kuitenkin myös tämän maallisen palvelutyön aikana.

Lue Joh. 5:36-38. Mitä Jeesus sanoo tässä yhteydessä Isästä?

Jeesus liittää Isän tekoihin ja ihmeisiin, joita hän oli tehnyt. Hän sanoo hyvin selvästi, että Isä oli lähettänyt hänet sekä todistanut hänestä.

Lue Matt. 3:17; Matt. 17:5; Mark. 1:11 ja Luuk. 3:22 (ks. myös 2. Piet. 1:17, 18). Mitä Isä sanoo Jeesuksesta?

Jeesuksen kasteessa Isä ja Pyhä Henki liittyivät Pojan seuraan merkiksi tärkeästä tapahtumasta: Jeesuksen palvelutyön alkamisesta. Isä ilmoittaa, että Jeesus on hänen rakas Poikansa, johon hän on mieltynyt. Isä puhuu uudelleen ratkaisevalta hetkellä Kristuksen palvelutyön aikana, mikä on kirjoitettu Johanneksen evankeliumiin.

Asiat olivat saavuttamassa huippunsa Jeesuksen palvelutyön viimeisinä päivinä. Uskonnolliset johtajat, jotka eivät kyenneet pysäyttämään häntä (ks. Joh. 12:19), halusivat nyt enemmän kuin koskaan hänet hengiltä. Kansanjoukot olivat innoissaan hänestä, varsinkin kun yhä useammat ihmiset alkoivat seurata Jeesusta kuultuaan niiden todistuksen, jotka olivat nähneet hänen herättävän Lasaruksen kuolleista (Joh. 12:17, 18). Jopa juhlille osallistuvat kreikkalaiset halusivat nähdä Jeesuksen.

Tässä hetkessä, vastauksena Jeesuksen sanoihin, "Isä, kirkasta nimesi!", Isä puhuu jälleen taivaasta: "Minä olen sen kirkastanut ja kirkastan jälleen." (Joh. 12:28.)

Jeesuksen kirkastamisen hetki on risti. Näin ollen Isän todistus Jeesuksesta viittaa Jumalan Karitsan suureen uhriin maailman syntien puolesta. Se on hänen maallisen palvelutyönsä huipentuma. Hänen kuolemansa maksoi täyden hinnan kaikista meidän synneistämme, ja hänessä, uskon kautta, meidän ei koskaan tarvitse itse kohdata tätä rangaistusta.

VÄKI- JOUKON TODISTUS

”Juhlan suurena päätöspäivänä Jeesus nousi puhumaan ja huusi kovalla äänellä: ’Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon! Joka uskoo minuun, ”hänen sisimmästään kumpuavat elävän veden virrat”, niin kuin kirjoituksissa sanotaan.” (Joh. 7:37, 38.)

Johannes oli useaan otteeseen kirjannut Jeesuksen esittävän rohkeita toteamuksia itsestään: siitä, kuka hän oli ja mitä hän tuli tekemään.

Edellä lainatut rivit (Joh. 7:37, 38) ovat jälleen esimerkki siitä, mitä Jeesus totesi itsestään ja siitä, mitä hän tekisi kaikille, jotka tulevat hänen luokseen. Nämäkin olivat hämmästyttäviä väitteitä.

Kun Jeesus puhui lehtimajanjuhlaan osallistuville juutalaisille, mikä oli monien kansanjoukossa olevien vastaus? Joh. 7:37-8:1.

Jotkut sanoivat, että hän oli profeetta, kuten Mooses oli ennustanut kauan sitten (ks. 5. Moos. 18:15-19). Toiset taas pitivät Jeesusta Kristuksena. Tästä kuitenkin seurasi väite, ettei Messias tulisi Galileasta. Messiaan täytyi olla Daavidin sukua ja hänen oli täytynyt syntyä Betlehemissä – kaikki nämähän olivat totta koskien Jeesusta (vrt. Matt. 1-2), vaikka monet eivät näyttäneet tietävän tätä!

Jopa Jeesusta pidättämään tulleet virkamiehet olivat ymmällään hänestä ja hänen sanojensa kaunopuheisuudesta. Fariseukset kysyivät virkamiehiltä: ”Onko kukaan hallitusmies uskonut häneen? Tai yksikään fariseus?” (Joh. 7:48.) Tämä fariseusten kysymys antoi Johannekselle jälleen tilaisuuden ottaa mukaan Nikodemos, joka tavattuun Jeesuksen, pyrki suojelemaan Jeesusta heidän juonitteluiltaan. ”Eihän meidän lakimme mukaan ketään voi tuomita, ennen kuin on kuultu häntä ja otettu selville, mitä hän on tehnyt.” (Joh. 7:51.)

Hyväksyikö Nikodemos koskaan Jeesusta Messiaaksi? Vaikka edellinen tilanne ei todista, että hän olisi hyväksynyt, tuon tilanteen ja sen välillä, mitä Nikodemos teki Jeesuksen kuoleman jälkeen (ks. Joh. 19:39, 40), Raamattu antaa meille vankan todisteen siitä, että myöhemmin Nikodemos todella uskoi häneen.

Vastaus heidän kysymyksensä oli siis: Kyllä, itse asiassa yksi fariseus uskoi häneen.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 4, s. 327-338 tai *Aikakausien Toivo*, s. 361-373 tai *Rakkaudella Isältä*, s. 281-291; *Alfa ja omega*, osa 5, s. 175-181 tai *Aikakausien Toivo*, s. 597-603 tai *Rakkaudella Isältä*, s. 463-468.

”Kenen tykö me menisimme?” Israelin opettajat olivat muodollisuuden orjia. Fariseukset ja saddukeukset olivat alituisessa riidassa keskenään. Jeesuksen luota lähteminen merkitsi joutumista niiden ihmisten joukkoon, jotka olivat muotomenojen ja tapojen orjia ja jotka etsivät vain omaa kunniaansa. Otettuaan vastaan Kristuksen opetuslapset olivat löytäneet suuremman ilon ja rauhan kuin koskaan aikaisemmin elämässään. Kuinka he saattaisivat mennä takaisin niiden luo, jotka olivat pilkanneet ja vainonneet syntisten ystävää? He olivat kauan odottaneet Messiaasta. Nyt hän oli tullut, eivätkä he voineet kääntyä hänen luotaan niiden luo, jotka vainosivat hänen henkeään ja olivat vainonneet heitäkin, koska he olivat tulleet hänen seuraajikseen.

’Kenen tykö me menisimme?’ He eivät halunneet kääntyä Kristuksen opetuksista, hänen rakkaudestaan ja armostaan epäuskon pimeyteen ja tämän maailman pahuuteen. Vaikka monet niistä, jotka olivat nähneet Vapahtajan ihmetekoja, olivat hylänneet hänet, Pietari toi ilmi opetuslasten uskon: ’Sinä olet Kristus.’ Pelkkä ajatuskin tämän heidän sielujensa ankurin menettämisestä täytti heidät pelolla ja tuskalla. Elämä ilman Vapahtajaa merkitsi ajelehtimista pimeällä ja myrskyisellä merellä.” (4AO 337.)

Keskustelunaiheita:

1. Miksi jotkut ihmiset, kun heille annetaan todisteet Jeesuksesta Messiaana ja kristinuskon totuudesta, hyväksyvät ne mielellään, ja miksi toiset, kun heille annetaan samat todisteet, hylkäävät ne?

2. Mikä voisi olla tärkeämpi totuus kuin se, että Jeesus Kristus kuoli syntiemme tähden? Miten saimme tietää tämän ratkaisevasti tärkeän totuuden? Tieteen, luonnonlakien, ns. luonnollisen teologian, logiikan vai järjen avulla? Vaikka nämä asiat voivat johtaa meidät uskomaan Jumalaan kaiken alkusynä ja liikkumattomana liikuttajana tai mihin tahansa - yksikään näistä, ei yksin tai edes yhdessä, voisi opettaa meille tärkeintä totuutta, joka meidän tarvitsee tietää: Kristus kuoli syntiemme tähden. Mitä tämän tosiasian pitäisi opettaa meille siitä, miten ratkaisevaa on tehdä Raamatusta lopullinen ja perimmäinen auktoriteettimme uskoa koskeissa asioissa?